

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. Пловдив, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Панайотова-Станчева Въззивно търговско дело № 20245001000082 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е въззивно ,образувано по въззивна жалба вх. 37632/06.12.2023г. от Г. Г. А. против решение № 445/21.11.2023г. ,постановено по т.д.711/2023г. по описа на ОС – Пловдив ,в частта ,в която е отхвърлен иска на А. против „Д. - О. „АД за сумата над 30 000 лв. до 100 000лв.,представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди ,претърпени от ищеца в резултат на смъртта на Г. А. – негов баща ,настъпила в резултат на ПТП ,виновно причинено от застраховано при ответника по застраховка ГОА лице. Жалбоподателят счита решението в неговата обжалвана част за неправилно поради което и по съображенията ,изложени в жалбата е заявил искане същото да бъде отменено и да бъде постановено друго ,с което предявеният от него иск бъде уважен в пълен размер.

Въззиваемата страна „Д. - О. „АД е депозирала отговор , с който оспорва въззивната жалба и по съображенията ,изложени в същия заявява искане да бъде поставено решение, с което жалбата да бъде оставена без уважение.Претендира присъждане на разноски.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима ,постъпила е в срок,изхожда от легитимирана страна ,имаща интерес от обжалване и е против подлежащ на въззивно обжалване акт , а решението е валидно и допустимо като постановено по очертания с обстоятелствената част и петитум допустим предмет на иска,поради което делото следва да бъде разгледано по същество.

Прозиводството пред първостепенния съд е образуван опо искова молба от Г. Г. А. от гр.Пловдив, представляван по пълномощие от адв.С. С. от АК-Пловдив, протв против „Д. - О.“ ЕАД, ЕИК *****, гр.София за заплащане на сумата от 100 000 лв. ,представляваща обезщетение по застраховка гражданска отговорност за неимуществените вреди- болки и страдания, причинени от смъртта на Г. Ф. А.-негов баща, настъпила в резултат на ПТП на 30.01.2020 г. по вина на водача на лек автомобил с рег.№ *****, за който е имало валидно сключена задължителна застраховка „ГО“ при ответния застраховател, ведно със законната лихва, считано от 18.12.2020 г.- до окончателното й изплащане, както и обезщетение за забава в размер на 1 9027,78 лв., начислено върху изплатеното от ответника застрахователно обезщетение в размер на 100 000 лв. за периода от 18.12.2020 г. до 02.11.2022 г.

Ищецът е твърдял, че на 30.01.2020 г. в гр.Пловдив, на кръстовището на ул.М. с магазин „К.“ , неговият баща - Г. Ф. А., е бил блъснат от лек автомобил с рег.№ ***** . След удара е бил откаран в болница , където починал на 22.04.2020 г. без въобще да дойде в съзнание. За извършеното деяние водачът бил признат за виновен с влязла в сила присъда по НОХД № 542/2022 г. на ОС Пловдив. Към датата на инцидента виновният водач имал валидна застраховка „Гражданскаотговорност „ ,сключенас ответното дружество. Поддържал е,че смъртта на Г. А. в резултат от настъпилото ПТП, нанесла значителни неимуществени вреди- болки и страдания на неговия сън-ищеца, подробно описани в исковата молба.Посочил е ,че на 18.12.2020 г. отправил искане за изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 200 000 лв. за причинените вреди като ответникът заплатил сума в размер на 100 000 лв. на 02.11.2022 г., която ищецът счита, че не е съответна на претърпените от него болки и страдания.

При тези твърдения е предявил иск за заплащане на сумата от още 100 000 лв. застрахователно обезщетение, както и обезщетение в размер на законната лихва върху изплатената сума от 100 000 лв. от датата на поканата до датата на плащането й.

Ответникът ,от своя страна оспорва исковете. Не оспорва качеството си на застраховател по застраховка „ГО“ , действаща към датата на ПТП,но възразява, че с изплащане на обезщетение в размер на 100 000 лв., е изпълнил изцяло задължението си, поради което не дължи претендираната сума.

Възразява в условията на евентуалност, че е налице и съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, който нарушил правилата по 113, ал.1 и чл.114, т.2 от ЗДвП и е изскочил внезапно на пътното платно, движел се с бърз ход, тичайки. Възразява също така , че здравословното състояние на пострадалия е допринесло за динамиката, вида, степента и тежестта на травматичните увреждания, довели до смъртта му. Възразява и за прекомерност на претендираното обезщетение за неимуществени вреди.

Съдът, с решението ,предмет на обжалване ,е приел иска за допустим ,а по същество за частично основателен.Изложил е съображения ,че доколкото с влязла в сила присъда, постановена по НОХД № 542/2022 г. по описа на ПОС водачът ВХТ е признат за виновен в това, че на на 30.012020г. в гр.Пловдив, при управление на МПС- лек автомобил „Ф.“ с рег. № *****, е нарушил правилата за движение по пътищата- в т.ч.чл. 119, ал.1 от ЗДвП: „ При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта на движение или спре“, и по непредпазливост е причинил смъртта на Г. Ф. А. с ЕГН *****,то на основание чл. 300 от ГПК същата е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Следователно е приел за установено противоправното поведение на водача на МПС ВХТ, довело до настъпване на ПТП, в резултат на което е причинена смъртта на Г. Ф. А..Посочил е да не е било спорно ,че за лекия автомобил, управляван от виновния водач е имало действаща задължителна застраховка «Гражданска отговорност» при ответния застраховател.

По нататък е изложил съображения за претърпените неимуществени вреди от страна на ищеца в качеството му на син на починалото при ПТП лице , както и за това, че се касае за смърт на родител ,което е едно от най-тежките събития в живота на човека ,доказаните близки отношения между баща и син , както и че се касае за внезапна и неочаквана смърт ,при което е посочил ,че справедливият размер на обезщетение за болките и страданията ,претърпени от ищеца следва да е в размер на 130 000лв. При тези мотиви и като не е възприел за основатени направените от ответника възражения са съпричиняване ,и отчитайки заплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 100 000 лв. ,е уважил така предявения иск до размер от 30 000 лв. като до пълния предявен такъв го е отхвърлил. Уважил е изцяло и иска за присъждане на законна лихва върху заплатеното обезщетение от застрахователя от датата на поканата до изплащането му.

Недоволен от това решение е останал ищеца ,който обжалва решението в неговата отхвърлителна част като е изложил съображения ,че правилно съдът е обсъдил събраните по делото доказателства ,но неправилно е приложил нормата на чл.52 от ГПК.Следователно и на основание чл.269 от ГПК това са пределите на въззивното разглеждане.

За установяване претърпените от ищеца неимуществени вреди по делото са събрани доказателства ,а именно показанията на свидетелите С. – приятел на ищеца и И. – тъща на същия.От изнесеното от тях се установява ,че ищецът и неговия баща били много близки ,поддържали добри отношения ,постоянно контактували ,а бащата на ищеца полагал чести грижи да внуците си като ги водел на разходка и вземал ги от детска градина. Свидетелите установяват ,че ищецът понесъл много тежка смъртта на баща си ,посещавал болницата ежедневно в периода след инцидента до настъпване на смъртта като се надявал баща му да се подобри,което обаче не се случило . Смъртта на същия му нанесла травма ,от която и до сега не можел да се отърси.

Смъртта на родител е тежко травматично преживяване ,което безспорно нанася болки и страдания в емоционален аспект силни по интензитет и непреодолими във времето .Отделно от това в конкретния случай се установи ,че ищецът и неговия починал баща са имали близки и топли отношения,независимо ,че ищецът има свое семейство ,както и че баща му е бил единствения останал негов жив родител , което прави загубата му още по –тежка.Съобразявайки казаното ,както и обстоятелството ,че се касае за внезапна ,неочаквана и невъзвратима загуба ,а също и критерия за справедливост ,въведен в разпоредбата на чл. 52 от ГПК ,настоящата инстанция намира ,че обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди от смъртта на неговия баща следва да е в размер на общо 150 000 лв. ,от които застрахователят е заплатил 100 000 лв. или на ищеца следва да се присъди сумата от още 50 000 лв.

Съдът, с решението ,предмет на обжалване, е присъдил обезщетение в размер на 30 000 лв. като за разликата до пълния предявен размер на иска от 100 000 лв. е отхвърлил същия.Предвид изложените по – горе мотиви решението в частта ,в която е отхвърлен иска за разликата над 30 000 лв. до 50 000 лв. се явява неправилно и в тази част следва да се отмени и да се постанови друго , с което ответникът бъде осъден да заплати на ищеца допълнително сумата от 20 000 лв. За разликата над 50 000 лв. до 100 000 лв. ,в която част иска е отхвърлен ,решението е правилно и следва да се потвърди.

С оглед на този резултат ще следва ответникът да бъде осъден да заплати още 800 лв- държавна такса за първоинстанционното производство и 400 лв. за въззивното такова.

За настоящето производство жалбоподателят – ищец не е претендирал присъждане на разноски . Въззиваемата страна е претендирала присъждане на ю.к. възнаграждение ,поради което и доколкото жалбата е частично отхвърлена ще следва да се присъди такова в размер на 100 лв. ю.к. възнаграждение.

Ето защо , съдът ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 445/21.11.2023г. ,постановено по т.д.711/2022г. по описа на ОС – Пловдив ,в частта ,в която е отхвърлен иска ,предявен от Г. Г. А. против „Д. - О. „АД за заплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди ,претърпени от ищеца в резултат на смъртта на Г. А. – негов баща ,настъпила в резултат на ПТП ,виновно причинено от водач на МПС ,застраховано при ответника по застраховка ГОА за разликата над 30 000 лв. до 50 000 лв. ,ведно със законна лихва ,считано от 18.12.2020 г. до окончателното изплащане ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ :

ОСЪЖДА „Д. - О.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул. В. № *** да заплати на осн. чл.432 от КЗ на Г. Г. А., ЕГН ***** от гр.Пловдив, ул.А. Х. № ***** застрахователно обезщетение за неимуществени вреди ,претърпени от втория в резултат на смъртта на Г. А. – негов баща ,настъпила в резултат на ПТП ,виновно причинено от водач на МПС ,застраховано при ответника по застраховка ГОА в размер на още **20 000 лв .** , ведно със законна лихва ,считано от 18.12.2020 г. до окончателното изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 445/21.11.2023г. ,постановено по т.д.711/2022г. по описа на ОС – Пловдив ,в частта ,в която е отхвърлен иска ,предявен от Г. Г. А. против „Д. - О. „АД за заплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди ,претърпени от ищеца в резултат на смъртта на Г. А. – негов баща ,настъпила в резултат на ПТП ,виновно причинено от водач на МПС ,застраховано при ответника по застраховка ГОА за разликата над 50 000 лв. до 100 000 лв.

ОСЪЖДА Д. - О.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул. В. № *** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Апелативен съд – Пловдив държавна такса в общ размер на 1 200 лв.

ОСЪЖДА Г. Г. А., ЕГН ***** от гр.Пловдив, ул.А. Х. № ***** да заплати на Д. - О.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул. В. № *** сумата от 100 лв. ,ю.к. възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните с касационна жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____